

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการไร่นา หรือการจัดการฟาร์มนี้จะต้องมีการเลือกใช้ทรัพยากรที่มีอยู่คือ ที่ดิน แรงงาน ทุนและอื่นๆมาประกอบการผลิต โดยมีจุดมุ่งหมายในการได้รับประโยชน์หรือผลตอบแทนสูงสุดซึ่งผลตอบแทนไม่ได้หมายถึงรายได้ที่เป็นตัวเงินอย่างเดียว แต่หมายถึงความสุขในครอบครัวหรือชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นอยู่กับ เป้าหมายและระดับความพอใจของเกษตรกรแต่ละคน เกษตรกรจึงพยายามที่จะใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เช่น การปลูกพืชหลายอย่างหรือการปลูกพืชหลายครั้งต่อปีทั้งนี้เพื่อให้ได้จำนวนผลผลิตที่มาก และเป็นการลดความเสี่ยงไปในตัวด้วย (ไพบูลย์, 2535) เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ได้พัฒนาประเทศไปสู่ประเทศอุตสาหกรรม ตั้งแต่ให้มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งสิ่งแวดล้อม เป็นผลให้มีการอพยพแรงงานจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรม พนักงานค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกษตรกรในชนบทลดลง หรือเลิกประกอบอาชีพเกษตรจน้อยกับ (วิทยาและประดิษฐ์ 2536 อ้างโดย ยกต., 2538) (1) ภูมิหลังของเกษตรกร ได้แก่ เกษตรกรมีอายุมากทำการเกษตรต่อไปไม่ไหว (2) ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ขาดแรงงานในภาคเกษตร เพราะบุตรหลานเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่น (3) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้จากการทำการเกษตรไม่คุ้มค่ากับการลงทุน และที่ดินทำการเกษตรต่ำกวาระดับเฉลี่ย (4) ปัจจัยทางด้านการเมือง ได้แก่ นโยบายสินเชื้อชนบท ซึ่งให้ความสำคัญต่อการผลิตทางการเกษตรน้อยไป ซึ่งจากสภาพปัญหาเหล่านี้ ทำให้จำนวนเกษตรกรลดจำนวนลงซึ่งมีผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตรของประเทศไทยโดยเฉพาะอาหารอันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของประชาชนในประเทศไทย ดังนั้นจึงควรที่จะศึกษา ปัจจัยที่จะทำให้อาชีพการเกษตรเป็นอาชีพที่มีความมั่นคงซึ่งจะมีผลให้เกษตรกรมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สามารถยึดอาชีพทางการเกษตรต่อไปได้

आगोमैटेंग จังหวัดเชียงใหม่ (แนวทางพัฒนาเกษตรระดับอำเภอแม่แตง, 2538) มีประชากรทั้งหมด 18,316 คนเรือน ประกอบด้วยครัวเรือนเกษตรกร 16,979 ครัวเรือน กิดเป็นร้อยละ 92.5 นับได้ว่าสัดส่วนของผู้ประกอบอาชีพการเกษตรสูงมาก ซึ่งการประกอบอาชีพการเกษตรยังสามารถยึดเป็นอาชีพหลักของประชากรส่วนใหญ่อยู่โดยเฉพาะเกษตรกรที่มีพื้นที่ทำการเกษตรในเขตชลประทาน สามารถทำการปลูกพืชตลอดปีซึ่งอยู่ในพื้นที่ถึง 7 ตำบล ประกอบด้วยประชากร 11,949

ครัวเรือน มีรายได้จากการเกษตรโดยเฉลี่ย 29,337.22 บาท ต่อครัวเรือน แต่พบว่าแรงงานของประชากรในพื้นที่ทุกตำบล มีการเคลื่อนย้ายออกนอกอำเภอ คิดเป็นร้อยละ 83 ของประชากรในภาคเกษตร โดยพูดมากที่สุดคือ ตำบลลี้เหล็ก ซึ่งมีพื้นที่อยู่ในเขตรับน้ำชลประทาน และอยู่ใกล้ตัวเมืองเชียงใหม่มากที่สุด แรงงานที่มีการเคลื่อนย้ายส่วนมากจะไปทำงานด้านบริการมากที่สุด รองลงมาด้านงานฝีมือต่างๆ โดยออกไปทำงานในจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุด ช่วงระยะเวลาการไปทำงานส่วนมากจะไม่เกินกว่า 3 เดือน นอกนั้นจะไปช้ากลับเย็น แรงงานจะมีทั้งชายและหญิง อายุระหว่าง 15-30 ปี ซึ่งเป็นผลมาจากการผลิตทางการเกษตร นับวันต้นทุนของปัจจัยผันแปรที่จะใช้ในการผลิตเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ต้องใช้ทุนมากและเกษตรกรรมมีทุนจำกัด และเกษตรกรยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการตลาด เช่น ราคาผลผลิตต่ำ ทำให้รายได้จากการเกษตรน้อยลง และมีแนวโน้มจะลดลงเรื่อยๆ เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้จากการเกษตร จึงเกิดปัญหาการเคลื่อนย้ายแรงงานดังกล่าว เพื่อแสวงหารายได้จากการอื่นมาสนับสนุนรายได้หลักจากการทำการเกษตร ในอดีต 10 กว่าปีมาแล้ว ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับ การตัดสินใจของเกษตรกรในการปลูกพืชบริเวณที่远离ลุ่มน้ำเชียงใหม่ ซึ่งปัจจุบันจากการเปลี่ยนแปลงทั้งสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เป็นปัจจัยทำให้ระบบการปลูกพืช รวมถึงชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกรเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเป็นอย่างมาก ประกอบกับในพื้นที่เขตอำเภอแม่แตงยังไม่มีผู้ศึกษาในเรื่องนี้ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงเห็นว่าควรจะศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจของเกษตรกรในการปลูกพืชตลอดปี และระบบการปลูกพืชตลอดปีรวมถึงต้นทุนการผลิตและผลตอบแทน ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการจัดทำแผนการส่งเสริมการผลิต ในอันที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของเกษตรกร โดยการเสนอระบบการปลูกพืชที่คุ้มกับการลงทุนพัฒนาศักยภาพ ตามโครงการฯ โดยกำหนดเป็นประเภททางเลือกหรือ กิจกรรมให้แก่เกษตรกร ตามโครงการฯ กระจายการผลิตในเขตชลประทานภาคเหนือ ในการดำเนินงานปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตร ตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อที่จะลดพื้นที่ปลูกข้าวนาปรัง ข้าวนานาปี มันสำปะหลัง พริกไทยและกาแฟ เป็นการเพิ่มพูนรายได้ของครอบครัว สร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพทางการเกษตรของเกษตรกร และจะช่วยลดปัญหาการอพยพแรงงานของเกษตรกรดังกล่าวด้วย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร
2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับการตัดสินใจของเกษตรกรในการปลูกพืช ส่องครั้งต่อปีและสามครั้งต่อปี
3. เพื่อศึกษาระบบการปลูกพืชและต้นทุนการผลิต ผลตอบแทนของระบบการปลูกพืช ตลอดปี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเกษตรในเขตชลประทาน อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ และในเขตชลประทานอื่นๆ ต่อไป

สมมุติฐานของการศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจของเกษตรกรในการปลูกพืชตลอดปี ในอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

นิยามศัพท์

การตัดสินใจในการปลูกพืช หมายถึง การตัดสินใจของเกษตรกรที่จะปลูกพืชตลอดปี โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการปลูกพืชนั้นๆ

การปลูกพืชตลอดปี หมายถึง ระบบการปลูกพืชสองครั้งต่อปีหรือสามครั้งต่อปี ในพื้นที่เดียวกัน โดยการปลูกพืชครั้งที่ 1 คือ ข้าวนาปีในระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคม การปลูกพืชครั้งที่ 2 คือ การปลูกพืชหลังการเก็บเกี่ยวข้าวไปแล้ว ระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนเมษายน การปลูกพืชครั้งที่ 3 คือ การปลูกพืชต้นฤดูฝนในแปลงเดียวกับที่เคยปลูกพืชครั้งที่ 1 และปลูกพืชครั้งที่ 2 แล้ว ซึ่งจะปลูกในระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนมิถุนายน

ความเข้าใจคำจำกัดความของการปลูกพืชตลอดปี หมายถึง ระดับความเข้าใจคำจำกัดความของการปลูกพืชตลอดปี วัดเป็นระดับความเข้าใจ

ขนาดของฟาร์ม	หมายถึง ขนาดพื้นที่ถือครองที่ทำการเกษตร
สภาพการถือครองที่ดิน	หมายถึงการมีที่ดินเป็นของตนเอง การเช่าที่ดิน
ผู้อื่น	การมีที่ดินให้ผู้อื่นเช่า และการที่ผู้อื่นให้ที่ดินทำประโยชน์โดยไม่ต้องเช่า

ทุน พิจารณาวัดคุณประสังค์ในการกู้ยืม ธนาคารพาณิชย์ สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรและแหล่งเงินกู้อื่นๆ บ้านและอื่นๆ	หมายถึง แหล่งเงินกู้ทั้งแหล่งเงินกู้ภายในระบบได้แก่ น.ก.ส. ธนาคารพาณิชย์ สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรและแหล่งเงินกู้อื่นๆในระบบ ได้แก่ พ่อค้า ญาติ เพื่อน บ้านและอื่นๆ	ทุนของตนเองและทุนกู้ยืมซึ่ง แหล่งเงินกู้ทั้งแหล่งเงินกู้ภายในระบบได้แก่ น.ก.ส.
แรงงานในครัวเรือน วัดโดยเทียบเท่าแรงงานชาย	หมายถึง แรงงานในครัวเรือนที่ทำการเกษตร	
รายได้ในฟาร์ม เรือนในรอบปี	หมายถึง รายได้จากการทำการเกษตรของครัว เรือนในรอบปี	
รายได้นอกฟาร์ม ของครัวเรือนในรอบปี เผื่อนไปรับจ้างทำงานในโรงพยาบาล งานบริการ งานช่างฝีมือ	หมายถึง รายได้จากการไปทำงานนอกฟาร์ม	
ตลาด ผลผลิต วัดเป็นระดับความพอใจ	หมายถึง ระดับความพอใจเรื่องแหล่งที่จำหน่าย	
ข้าวนาปีที่เหลือ นริโภค วัดเป็นจำนวนตั้ง	หมายถึง ปริมาณข้าวนาปีที่เหลือไว้สำหรับ	
แหล่งข่าวสารการเกษตร การรับน้ำชาลประทาน	หมายถึง จำนวนแหล่งข่าวสารที่เกย์ตระกร ได้รับ	
ร้อยละของพื้นที่ดีอกรองทั้งหมด	หมายถึง พื้นที่ที่ได้รับน้ำชาลประทาน คิดเป็น	
ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนบ้าน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำการทำเกษตร	หมายถึง การช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างตัว	
แผนปรับโครงสร้างและระบบผลิตการเกษตร พัฒนาการเกษตรของกรมส่งเสริมการเกษตร ที่ดำเนินการโดยสำนักงานเกษตรอาเภอแม่แตง ในเขต พื้นที่ชาลประทาน เพื่อลดพื้นที่การปลูกข้าวนาปรัง ข้าวนาปี มันสำปะหลัง พริกไทย และกาแฟ โดยส่งเสริมให้เกษตรกรทำกิจกรรมเกษตรอื่นที่ให้ผลตอบแทนที่สูงกว่า โดยมีเกษตรกรบางส่วน เป็นสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการ และบางส่วนยังไม่เป็นสมาชิก	หมายถึง แผนปรับโครงสร้างและระบบการ พัฒนาการเกษตรของกรมส่งเสริมการเกษตร ที่ดำเนินการโดยสำนักงานเกษตรอาเภอแม่แตง ในเขต พื้นที่ชาลประทาน เพื่อลดพื้นที่การปลูกข้าวนาปรัง ข้าวนาปี มันสำปะหลัง พริกไทย และกาแฟ โดยส่งเสริมให้เกษตรกรทำกิจกรรมเกษตรอื่นที่ให้ผลตอบแทนที่สูงกว่า โดยมีเกษตรกรบางส่วน เป็นสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการ และบางส่วนยังไม่เป็นสมาชิก	
B/C ratio (ดูที่ 2536 : 135)	หมายถึง อัตราผลตอบแทนต่อค่าใช้จ่ายคือ อัตราส่วนระหว่างมูลค่าผลตอบแทนรวมทั้งหมดในรอบปี (กำไรสุทธิ) กับค่าใช้จ่ายรวมทั้งหมดใน รอบปี (ต้นทุนรวมทั้งหมดในการปลูกพืชตลอดปี) ส่วนเกินที่ใช้ในการตัดสินใจลงทุนคือ ระบบ การปลูกพืชที่มีค่า B/C ratio หากกว่า 1 ซึ่งจะให้ผลตอบแทนที่ได้มากกว่าค่าใช้จ่ายที่เสียไป	

ขอบเขตของการศึกษาและวิธีการศึกษา

1. ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษารั้งนี้ ได้ศึกษาดึงปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของเกษตรกรในการปลูกพืชตลอดปี โดยการเลือกศึกษาประชากรจำนวน 11,949 ครัวเรือน ในพื้นที่ที่ทำการเกษตรชลประทาน 7 ตำบล ในอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบ Multi-stage Sampling ได้เกณฑ์ตัวอย่างที่ปลูกพืชสองครั้งต่อปี จำนวน 101 ราย และเกณฑ์ตัวอย่างที่ปลูกพืชสามครั้งต่อปี จำนวน 94 ราย

2. วิธีการรวบรวมข้อมูล

2.1 การรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ประกอบด้วยข้อมูลปัจจัยภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ คือ

ก. ข้อมูลปัจจัยภูมิ ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างตามแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

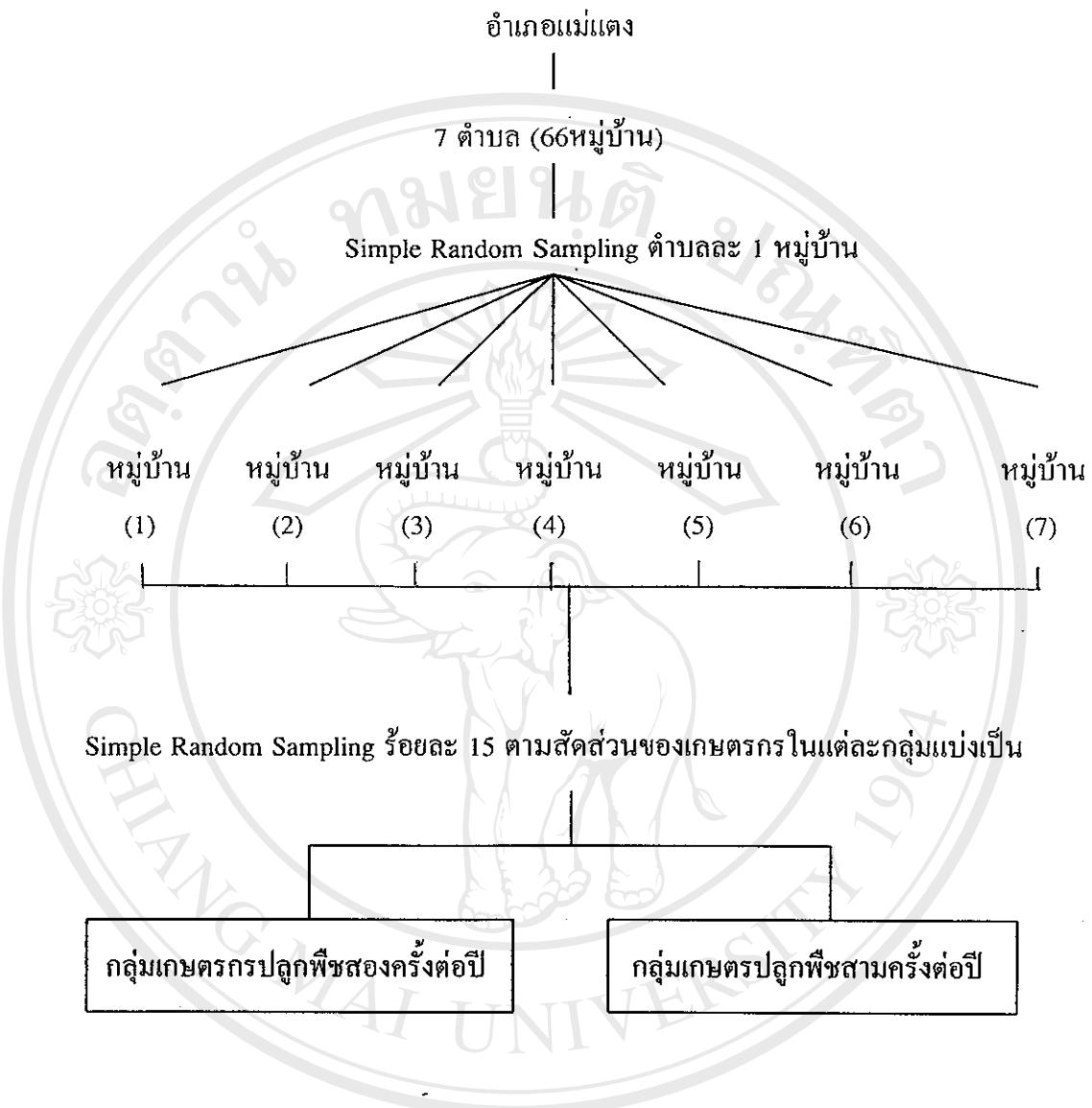
ส่วนที่ 2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยทางสังคม

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ ได้จากการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารแนวทางพัฒนาการเกษตรระดับอำเภอตามโครงการปรับปรุงระบบแผนและพัฒนาการเกษตร (แยกเป็นรายตำบล) อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ คุณภาพวิถีชีวิตริมแม่น้ำเจ้าพระยาที่ส่งเสริมการเกษตร และเอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

2.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธี Multi-Stage Sampling จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 195 ราย โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างดังแผนภาพดังต่อไปนี้ (หน้า 6)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

3. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

1.1 อายุ

1.2 ความเข้าใจกำลังกัดความเกี่ยวกับ
การปลูกพืชตลอดปี

2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

2.1 ขนาดของฟาร์ม

2.2 สภาพการณ์ขององค์กร

2.3 ทุน

2.3.1 ทุนของตนเอง

2.3.2 ทุนภายนอก

- จำนวนทุนภายนอก
- วัตถุประสงค์ในการหันมา
- แหล่งเงินทุน

2.4 แรงงานในครัวเรือน

2.5 รายได้ในฟาร์ม

2.6 รายได้นอกฟาร์ม

2.7 ตลาด

- ความพอใจในการจำหน่ายผลผลิตภายในหมู่บ้าน

- ความพอใจในการจำหน่ายผลผลิตภายในอำเภอ

- ความพอใจในการจำหน่ายผลผลิตภายในจังหวัด

2.8 ข่าวสารที่เหลือ

3. ปัจจัยทางสังคม

3.1 แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร

3.2 การรับน้ำซลประทาน

3.3 การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

- การพบปะกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร
- การไปติดต่อกับสถานที่ราชการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร
- การเขียนจดหมายไปสอบถามปัญหาหรือขอความรู้ทางการ

เกษตร

(ต่อ)

การตัดสินใจของเกษตรกร

ในการปลูกพืชตลอดปี

→
กลุ่มเกษตรกร ที่ปลูกพืชสอง ครั้งต่อปี กลุ่มเกษตรกร ที่ปลูกพืชสาม ครั้งต่อปี

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

- การเข้าร่วมทำแปลงสาธิตกับทางราชการหรือบริษัทเอกชน
- การที่เกณฑ์การนำความรู้การเกษตรที่ได้รับไปใช้

3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนบ้าน

- 3.4.1 สภาพปัจจัยทางรือคนว่าจะมีปัจจัยของเกษตรกร
 - ปัจจัยทางเข้าออกของที่นาไม่สะดวก
 - ปัจจัยการนำน้ำชลประทานไปสู่ที่นา
 - ปัจจัยการระบายน้ำออกจากที่นา
 - ปัจจัยสัตว์เลี้ยงของเพื่อนบ้านลงไปกินพืชผลในนา
 - ปัจจัยการถูกโขยผลผลิตในนา
 - ปัจจัยความต้องการเปลี่ยนการปลูกพืชเนื่องจากพื้นที่ใกล้เคียงปลูกพืชไม่เหมือนกัน

3.4.2 การได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนบ้าน

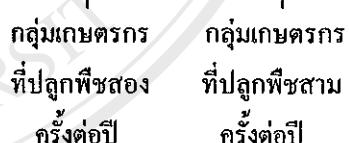
- การสอบถามแหล่งหรือราคาขายผลผลิต
- การสอบถามการใช้ยาปารามัตตระพีชและ การใช้ปุ๋ย
- เมื่อพบสัตว์เลี้ยงลงกินพืชผลในนา
- การยืมหรือเช่าเครื่องมือ
- ภารมาทำงานให้เสร็จทันเวลา
- การให้ที่ดินในสภาพที่ดีกว่า

3.4.3 ความร่วมมือจากเพื่อนบ้าน

- การคุยกันไม่ให้สัตว์เลี้ยงทำความเสียหายแก่ผลผลิตในนา
- การพร้อมใจกันปลูกพืชชนิดเดียวกัน

3.5 การเป็นสมาชิกแผนปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตร

การตัดสินใจของเกษตรกร ในการปลูกพืชคลอปี

4. การวิเคราะห์ผลข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการศึกษา

1. การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ใช้ค่าสถิติ Chi-Square
3. การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนของระบบการปลูกพืชตลอดปี ใช้ค่า B/C ratio

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved